

NØVN

dagin hjá tónaskaldi

horntónleiki og áhugaður í hornorkestrum. Tað sást eitt nú aftur í, at hann á hvørjum einasta ári á Ólavsøku taldist millum áhoyrarnar, tá ið Havnar Hornorkestur spældi undir tinghúsinum.

Samstarvið við Petur

Í einari tónleikasending fyri nakað síðani í útvarpinum hjá Kringvarpi Føroya tók Eyðun á Lakjuni, tónleikalærari, til, at samstarvið millum Jens Guttusen og Petur W. Háberg var tann føroyska útgávan av tiltikna samstarvinum millum Beatlarnar Paul McCartney og John Lennon. Tað, hann sipaði til, var, hvussu nógv fæst burturúr, tá ið gávurík fólk samstarva og samvinna við felags máli.

Í fleiri førum eigur Petur orðini og Jens Guttusen lagið. Viðhvørt vóru tað orðini hjá Peturi, sum góvu Jens íblástur til lagið, og aðrar ferðir var tað lagið hjá Jens, sum gav Peturi íblástur at seta saman í bundnum máli.

Tveir av klassikarunum hjá teimum báðum vera at hoyra.

Annar er gleðis og fagnaðarsangurin Harri herskaranna, sum var yrktur og komponeraður, tá ið ein av døtrunum hjá Hjørdis og Peturi giftist. Sangkórið í Ebenezer hevur síðani so mangan havt henda sangin frammi, og soleiðis verður aftur sunnukvøldið.

Hin er sorgar- og vónarsongurin, sum varð kendur stutt eftir syrgiligu vanlukkuna í Havsbøll í Svínoy fyrsta desember 1937. Sorgartilburðurin, tá ið fyra menn fórust, var stórus skelkur. Ikki minst hevði hetta

stórt árin í Ebenezer, tí tveir av teimum, sum fórust, vóru á veg út aftur til Svínoyar, eftir at teir høvdu verið til samfelagsmøtir í Ebenezer.

Petur Háberg var 23 ára gamal, tá ið hann yrkti Á tú sorgbundna sál. Jens Guttusen, sum tá var 21 ára gamal, sá yrkingina í bløðunum og komponeraði lagið, og síðani hevur hesin føroyski sangurin verið sungin aftur og aftur. Sunnukvøldið fara systkini á Váli at syngja hann. Tey eru abbað børn hjá Jóannesi á Váli, skipara í Svínoy, sum var ein teirra, ið sjólatst í syndarligu vanlukkuni, sum var íblástur til yrkingina hjá Peturi Háberg og lagið hjá Jens Guttusen.

Yndisligi mai

Hjá teimum, sum kendu Jens Guttusen var eingin ivi um, at mai mánaði var á hvørjum ári tindurin. Merkisdagar og serliga føðingardagar gekk hann høgt uppi, og hann var sjálvur føddur 23. maí, og saman við konuni, Pavlu, fagnaði hann altíð mai mánað sum nakað serligt fyri tey bæði, tá ið alt er um at koma í fagrasta blóma, næturnar eru langar og ljósar, og tað er turt og gott veður.

Skaldið Jens Dam Jacobsen yrkti triggjar váryrkingar, sum síðani hava verið fastur partur av føroyska várinum. Yrkingarnar eru góðar, og tað var heppið, at triggir havnar-menn lótu sær í tónlistaligar búna, sum hava verið við til at gera yrkingarnar kendar.

Ein teirra var Knút Háberg, sum setti lag til Vaknaður vársins sangur, ið nemur okkum øll, tá ið upptøkan við Ingálvi av Reyni er at hoyra og hann, sum gjørdi lagið, spælir undir.

Ein onnur er Dýrd á vík og vág, sum Gunnar Mikkelsen setti lag til. Eisini hesin sangurin er vorðin fólkaogn, um tað so er blandað kór ella manskór, ið syngur, ella hann verður sungin sum felagssangur, eitt nú á Vaglinum á Ólavsøku.

Og so er tað triðja yrkingin hjá Jens Dam Jacobsen. Hon er Dýrdarriki yndisligi mai. Jens Guttusen setti yndisligt og kensluborið lag til hesa yrkingina. Kór hava ofta sungið henda sangin, eitt nú sangkórið í Ebenezer, sum aftur sunnukvøldið verður at hoyra við Dýrdarriki yndisligi mai.

Kórið

Jens Guttusen var við frá tí fyrsta, tá ið sangkórið í Ebenezer varð stovnað. Í drúgv títarskeið var hann kórleiðari, og tað var hugaligt hjá honum, sangarunum og áhoyrarunum, at tað so ofta kom fyri, at sangkórið frumframfórði lög, sum kórleiðarin hevði komponerað og útsett, og sum síðani hava víst seg at liva víðari.

Nú hevur einkarsonur Jens, Jens Christ-ian Guttusen í meiri enn tredivu ár verið sangstjóri. Harvið hava feðgarnir báðir havt ábyrgdina í meiri enn eina hálva øld út í eitt.

Ofta verður tikið til serliga klangin, sum sangkórið í Ebenezer hevur, og eitt nú í sambandi við jarðarferðir ber tað ofta til í Ebenezer eina løtu undan sjálvari jarðarferðini at hoyra kórið og leggja til merkis søguna og mentanina, sum teir báðir feðgarnir eiga so stóran lut í.

Eitt sindur øðrvísi

Jens Guttusen var sera trúgvur í Ebenezer. Hann var tann fyrsti í sínari familju, sum kendi samkomuna at vera sítt andaliga heim, og hann slóðaði fyri øllum teimum tiggju systkjunum, sum fylgdu honum eftir.

At Jens tónlistarliga fevndi víðari enn tað, sum var traditionelt og vanligt í samkomuhøpi tá í tíðini, kundi hava við sær, at ikki øll skiltu og dugdu at gleðast í tí, sum myndaðist í honum, og sum hann sá stórt í. Hann læt seg tó ikki kúga, men grundaði á skriftirnar og helt seg har síggja, hvønn týðning tær leggja í sangin og tónleikin, og tað var við tí ljósinum, sum hann kendi seg hava fingið, at hann brúkti fjóltáttaðu evnini, sum hann var sannførdur um, at skaparin hevði givið honum, og sum hann hevði eina brennandi tráðan at æra og lyfta hin hægsta upp við.

Hann gjørdi lög til børnini at syngja í sunnudagsskúla og á legu – ofta við tekstum hjá Zacharisi Zachariassen – og okkurt av hesum verður at hoyra sunnukvøldið.

Tá verður eisini Svínoyar marsjurin, sum Havnar Hornorkestur viðhvørt plagar at spæla, at hoyra. Hann komponeraði Jens einaferð hann og aðrir lógu veðurfastir í Svínoy. Hann var ikki nakar bjargamaður. Tað verður sagt, at tá ið hann og aðrir einaferð vóru á Kirkju í møtiørindum, so kendi hann tað vera so bratt, at honum dámdi best at vera innandura ella á trappuni! Tá var øðrvísi á slætta og víða Svínoyareidi, har tað bylgdist í honum, sum gav svínoyingum, okkum øllum og framtíðini stutta og beinrakna Svínoyarmarsjin.